

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1944

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 47

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 1239. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου δπ' ἀριθ. 970 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου δπ' ἀριθ. 870)1943» περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς Στεγάζσεως 1
- N. 1240. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας 2
- N. 1242. Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Α. Ν. δπ' ἀριθ. 2682)1940 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας τῶν ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων» ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νομ. Δ'τος δπ' ἀριθ. 829)1941. 3
- N. 1243. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 21 Δεβρίου 1943 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπορῶν 4
- N. 1244. Περὶ κυρώσεως 1) τῆς ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1944 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ «Ἀνέργων Χημικῶν» καὶ 2) τῆς ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1944 συμβάσεως μεταξὺ ἐπίσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Καταστηματαρχῶν. Συνοικιστικῶν Κρεοπωλῶν Ἀθηνῶν» 5

Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ μετατροπῆς τῆς ἐν Πάτραις ἀνδρὸς Ἰεράς Μονῆς Μαρτίσης εἰς γυναικείαν τοιαύτην 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ δπ' ἀριθ. 1239.

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου δπ' ἀριθ. 970 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου δπ' ἀριθ. 870)1943 «περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς Στεγάζσεως».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες δπ' ὅψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ Νόμου 970 τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ Στεγάζσεως φέρουσα τὸν τίτλον Ἐπιτροπὴ Στεγάζσεως. Δύναται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως νὰ συσταθῇ καὶ ἑτέρα εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν πόλιν Πειραιῶς φέρουσα τὸν τίτλον Ἐπιτροπὴ Στεγάζσεως Πειραιῶς» ἕνεκα τῶν ἐξαιρετικῶν ἀναγκῶν καὶ τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ τῆς

πόλεως ταύτης. Ἡ δὲ ἐνδεχομένη σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς Στεγάζσεως Πειραιῶς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, κυροῦται διὰ τούτου καὶ νομιμοποιῶνται αἱ ὑπὸ ταύτης ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου Συντακτικῶς χαρακτηρισ καὶ περιεχομένου ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1944

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1944

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ δπ' ἀριθ. 1240

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες δπ' ὅψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 5 τοῦ 1943 καταργεῖται.

2. Στρατιωτικοὶ τυχόντες ἐτήσιας ἀναβολῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς καταργουμένης ὡς ἂνω διατάξεως δύνανται νὰ αἰτήσωνται ὅποτεδήποτε τὴν ἐπανεξετάσιν των παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ὀριστικὴν κρίσιν, οἱ δὲ κριθέντες ὀριστικῶς ἀνίκανοι κατὰ παράβασιν τῆς καταργουμένης διατάξεως καὶ μὴ συνταξιοδοτηθέντες διὰ τὸν λόγον τούτου, δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὸν κανονισμὸν αὐτοῖς συντάξεως παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πόλεμικῶν Συντάξεων.

3. Ἡ κρίσις περὶ τῆς ὀριστικῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος ἀνήκει ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν Ἀνωτάτην Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περιπτώσεως Γ' τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 5 τοῦ 1943 ἡ ἐκδήλωσις τῆς νόσου θεωρεῖται γενομένη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατεύματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παθόντος, ὅστις, διαρκούσης τῆς ἐν πολέμῳ στρατιωτικῆς του ὑπηρεσίας, ἐνστή

λαύθη, εξητάσθη ή έτυχε αναρρωτικής άδειας διά πάθησιν τινα, υπηρέτησαν όμως ως ικανός μετά την νοσηλείαν, εξέτασιν ή την λήξιν της αναρρωτικής άδειας επί χρονικόν διάστημα πέραν του μηνός.

2. Τά έν άρθρω 5 του Α. Ν. 2734 του 1940 ως τούτο έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως νοσήματα, παρέχουσι δικαίωμα εις σύνταξιν και άν έτι άποτελούσιν εξέλιξιν νοσήματος διαπιστωθέντος όπωςδήποτε πρό της έμ. πολέμου στρατιωτικής ύπηρεσίας του παθόντος, έφ' όσον ή ανάσφύρωσις της νόσου θεωρουμένη ως εκδήλωσις ταύτης έλαβεν χώραν υπό τας έν τώ άρθρω τούτω και τώ άρθρω 4 του νόμου 5 του 1943 προϋποθέσεις.

3. Υποθέσεις περί όν τά έδάφια 1 και 2 του παρόντος άρθρου δι' ός εξέδόθη ήδη γνωμάτευσις της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Έπιτροπής περί της σχέσεως της νόσου προς τας κακουχίας του πολέμου εισάγονται ενώπιον της Έπιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων αίτήσιν των ενδιαφερομένων.

Η Έπιτροπή Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων δύναται να προκαλέση νέαν γνωμάτευσιν της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Έπιτροπής, έφ' όσον αυτή έχει ήδη άποφανθή ότι ή πάθησις είναι άσχετος προς τας κακουχίας του πολέμου ή να προβή εις τόν κανονισμόν συντάξεως έφ' όσον ή Α. Σ. Υ. Έπιτροπή έχει άποφανθή ότι ή νόσος είναι άπότοκος των κακουχιών του πολέμου ή επεδεινώθη εκ τούτων.

Άρθρον 3.

1. Είς τό τέλος της περιπτώσεως α' του άρθρου 2 του Νόμου 70 του 1943 προστίθεται παράγραφος ως ακολούθως. «Ο περιορισμός του εξαμήνου δεν έχει εφαρμογήν προκειμένου περί άξιωματικών ή ανθυπασιών θανόντων εις Νοσοκομεία εις ός εισήχθησαν προς νοσηλείαν εντός εξαμήνου από της άπομακρυνσεώς των εκ των τάξεων του στρατεύματος ή του τερματισμού της έμπολέμου καταστάσεως».

2. Τό άρθρον 20 του Α. Ν. 1635 του 1939 δεν έχει εφαρμογήν προκειμένου περί αύξήσεως των συντάξεων των θυμάτων πολέμου κατά τας διατάξεις του Ν. Δ. 507 του 1941, του Νομοθετ. Διατάγματος του 1942 και του Νόμου 70 του 1943, έφ' όσον έχει ήδη διαταχθή ή καταβολή της ηξιεμένης συντάξεως συμφώνως τοίς άρθροις 1 του Ν. Δ. 1294 του 1942, 12 έδάφιον 2 του Ν. Δ. 1357 του 1942 και 12 έδάφιον 2 του Νόμου 5 του 1943.

Άρθρον 4.

1. Τό θυνάμει του Α. Ν. 78 του 1936 χορηγηθέν επίδομα τεχνιτών μελών ή όρθοπεδικών μηχανημάτων καθορίζεται από 1 Φεβρουαρίου 1944 εις ποσοτήν 10—40 επί τοις εκατόν επί του ποσού της ενιαίας συντάξεως ήν λαμβάνει ο δικαιούχος.

2. Ο καθορισμός του ανωτέρω ποσού ενεργείται κατόπιν γνωματεύσεως της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Έπιτροπής ή των κατά τόπους Υγειονομικών Έπιτροπών των έχουσών άρμοδιότητα Α. Σ. Υ. Έπιτροπής, εκδιδόμενης κατόπιν αίτήσεως υποβαλλομένης εις τας Έπιτροπάς ταύτας.

3. Η άληθής έννοια της διατάξεως του άρθρου 9 παράγρ. 4 του ύπ' αριθ. 507)41 Ν. Δ. και του άρθρου 3 έδάφιον 3 του Νόμου 70 του 1943 είναι ότι ή έν ταίς διατάξεσι ταύταις αναγραφόμενη στέργρις της εκμεταλλεύσεως περιπτέρου, δεν επέρχεται προκειμένου περί άγαπήρων, οικογενειών αυτών και οικογενειών πεσόντων, εξαφανισθέντων ή θανόντων κατά τους πολέμους 1912—22, λαμβανόντων ηξιεμένην σύνταξιν συμφώνως τοίς Ν. Δ. 507 του 1941 και 1260 του 1942 και τώ Ν. 70 του 1943 και εκμεταλλευομένων περιπτέρα μη κατασκευασθέντα και παραχωρηθέντα αυτοίς δωρεάν συμφώνως τη διατάξει του άρθρου 11 του ύπ' αριθ. 4042)29 Νόμου ως αυτή άντικαταστάθη διά της διατάξεως του άρθρου 3 του από 27 Ιανουαρίου 1932 Νομοθετικού Διατάγματος.

Άρθρον 5.

1. Η λήξις των υπό της κειμένης συνταξιοδοτικής νομο-

θεσίας τασσομένων προθεσμιών διά την αναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου ή διά την άσκησιν ένδίκου μέσου έναντίον πράξεων ή αποφάσεων επί συνταξιοδοτικών υποθέσεων ή διά την επανεξέτασιν υποθέσεως τινος παρ' υγειονομικής έπιτροπής, αναστέλλεται μέχρι της παρόδου τριμήνου από του πέρατος της διαρκούσης γενικής έμπολέμου καταστάσεως.

2. Η κατά τ' ανωτέρω αναστολή εφαρμόζεται επί των προθεσμιών όν ή λήξις ένέπενεν ή θέλει έμπέσει εις τό από 28 Οκτωβρίου 1940 μέχρι πέρατος της διαρκούσης γενικής έμπολέμου καταστάσεως, χρονικόν διάστημα, εξαίρεσει των προθεσμιών αίτινες λήξαι πρό της 28 Οκτωβρίου 1940 παρητάθησαν είτα διά Νόμων εκδοθέντων μετά την χρονολογίαν ταύτην έστω και άν ή παράτασις αυτή έγένετο υπό μορφήν νέας προθεσμίας, ως και των προθεσμιών περί όν τό άρθρον 16 του Νόμου 812 του 1943 και τό άρθρον 9 έδάφ. 2 του παρόντος Νόμου.

3. Διά τας περί όν τό παρόν άρθρον υποθέσεις δεν έχουσι εφαρμογήν αι περί δικαιοσταςίου γενικά διατάξεις.

4. Όμοίως αναστέλλονται μέχρι του έν έδαφίω 1 του παρόντος άρθρου χρόνου αι περί όν τό άρθρον 21 Α. Ν. ύπ' αριθ. 1635 του 1939 παραγραφαι, έφ' όσον αναφέρονται εις παραγραφήν συντάξεως άφορώσης εις τό έν έδαφίω 2 του παρόντος άρθρου χρονικόν διάστημα.

Άρθρον 6.

1. Υποθέσεις κανονισμού συντάξεως παθόντως προδήλως και αναμφισβητήτως εξ αίτίας της έν ειρήνη ή έν πολέμω πολιτικής ή στρατιωτικής ύπηρεσίας, έφ' όν έχει εκδοθή άπορριπτική πρᾶξις ή άπόφασις του Έλεγκτικού Συνεδρίου ένφ' έν τώ φακέλλω ύπήρχε θετική γνωμάτευσιν της Ανωτάτης του Στρατού Υγειονομικής Έπιτροπής ή της Έπιτροπής Απαλλοχών, εις ός περιπτώσεις δεν άπαιτείτο γνωμάτευσιν της Α. Σ. Υ. Έπιτροπής, ήτις θετική γνωμάτευσιν δεν ελήσθη ύπ' όφιν διά τόν λόγον ότι δεν προσκλήθη νομίμως ή δεν ήτο υποχρεωτική διά τό Έλεγκτικόν Συνέδριον, άποστέλλονται, αίτήσιν των ενδιαφερομένων υποβαλλομένης εις τό Έλεγκτικόν Συνέδριον, εις την έν Αθήναις Ανωτάτην Στρατού Υγειονομικήν Έπιτροπήν προς έκδοσιν νέας γνωματεύσεως.

2. Η Ανωτάτη Στρατού Υγειονομική Έπιτροπή λαμβανουσα ύπ' όφιν και τους λόγους δι' ους τό Έλεγκτικόν Συνέδριον άπέρριψε την αίτησιν κανονισμού συντάξεως παθόντος εξ αίτίας της ύπηρεσίας, άποφαίνεται, δι' ειδικώς ήτιολογημένης γνωματεύσεως της, περί της σχέσεως της παθήσεως προς την ύπηρεσίαν.

3. Η κατά τ' ανωτέρω γνωμάτευσιν της Α. Σ. Υ. Έπιτροπής είναι ύποχρεωτική διά τό Έλεγκτικόν Συνέδριον, ή δε κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου σύνταξις ή αύξησις της συντάξεως είναι πληρωτέα από της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής πράξεως ή άποφάσεως του Έλεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρον 7.

1. Η ύπηρεσία παρὰ τη Ανατολική Τηλεγραφική Έταιρεία ΛΙΜΙΤΕΔ (Ήστερν) και ταίς διαδόχοις αυτής ή ταίς μετ' αυτής συνεργαζομέναις Έταιρείαις θεωρείται ως ύπηρεσία τακτικού δημοσίου υπαλλήλου διά τό εις σύνταξιν δικαίωμα των όριστικώς άποχωρησάντων της ύπηρεσίας ταύτης και διορισθέντων μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος ως τακτικών δημοσίων υπαλλήλων.

2. Οί εκ των ανωτέρω άποχωρήσαντες όπωςδήποτε της δημοσίας ύπηρεσίας μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος ως και αι οικογένειαι των εκ των ανωτέρω άποβιωσάντων άποκτώσιν έν πάση περιπτώσει δικαίωμα συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου, εξαίρεσει της περιπτώσεως της άπολύσεως επί ιδιοποιήσει χρημάτων του Δημοσίου ή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

3. Η παρὰ ταίς ανωτέρω Έταιρείαις ύπηρεσία άποδεικνύεται διά πιστοποιητικόν του Υπουργείου Συγκοινωνίας

(Γεν. Δ) στις Τ.Τ.Τ.) εκδιδομένου εκ των παρ' αὐτῷ τηρουμένων στοιχείων.

*Άρθρον 8.

1. Ἡ περίπτωση δ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Δ) τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ Δ) φρ. τοῦτου διορισθέντας ὡς καὶ τοὺς ἐφεξῆς διοριζομένους Νομικοὺς Συμβούλους τοῦ Κράτους.

2. Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 812 τοῦ 1943 ἀναφερόμεναι λέξεις «τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ ἐδαφίου 1 κλπ.» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῶν περιπτώσεων α', β' καὶ γ' τοῦ ἐδαφίου 1 κλπ.»

3. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ὅρου «Ὁργανισμοὶ Δημοσίου Δικαίου» τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὸ ἐδαφίον 9 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943 εἶναι ὅτι ἐν τῷ ὅρῳ τούτῳ περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ Κοινότητες.

4. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὡς ἰδιαιτέρων Γραμματέων Ὑπουργῶν συνταξιούχων ἐν γένει προσμετρεῖται διὰ τὴν προσαύξησιν τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτοῖς ἐκ τῆς προγενεστέρως ὑπηρεσίας τῶν συντάξεως.

5. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 812 τοῦ 1943 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τῶν Ἀνθυπασιπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς» ἐξελθόντας τῶν τάξεων συνέπειά οὐδὲποτε νοσήματος ἀνθυπασιπιστῆς τῆς Χωροφυλακῆς.

*Άρθρον 9.

1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 812 τοῦ 1943 προστεθεῖσα εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Δ) τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» δ' περίπτωσης προστίθεται καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Δ) τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ἐφαρμοζομένη καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων.

2. Διὰ τὰς κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χήρας θυγατέρας ἢ αἰτήσις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 θέον νὰ ὑποβληθῇ ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ ταύτης.

3. Τὸ ἐδαφίον 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 812 τοῦ 1943 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως.

Ἡ κατόπιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀναγνωριζομένη σύνταξις ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Άρθρον 10.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν ἄρθρων 6—8 τοῦ Α. Ν. τῆς 10ης Ἀπριλίου 1935 «περὶ λήψεως μέτρων ὑπὲρ τῶν διὰ πολιτικούς λόγους ἀπομακρυνθέντων τῆς χωροφυλακῆς ὁπλιτῶν ταύτης κλπ.» ὡς ὁ νόμος οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1936 ὁμοίου, εἶναι ὅτι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας χρόνος παρομῆς τῶν περὶ ὧν αἱ διατάξεις αὗται προσώπων ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις ὑπολογισμοῦ χρόνου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Ὑποθέσεις κριθείσαι ἀντιθέτως παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπανεισάγονται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος αὐτοῦ αἰτήσις τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ δὲ σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ἡ δευτέρα περίπτωση τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 977 τοῦ 1937 καταργεῖται.

4. Ἡ κατόπιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀναγνωριζομένη σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Άρθρον 11.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 812 τοῦ

1943 εἶναι ὅτι ἡ ἐν τῇ θέσει τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὑπηρεσία τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων προσώπων προσμετρεῖται ὅπως δῆποτε διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν καὶ ἐπὶ διατάξεις τούτου ἐφαρμόζονται ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τοὺς ἀνετέθησαν καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως ἐξαι. τοῦ Ν. Δ. 2035 τοῦ 1942 «περὶ ἀποσπάσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς διαφόρους θέσεις» ἢ τοῦ Ν. Δ. 2055 τοῦ 1943 «περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γενικῶν Γραμματέων εἰς μονήμους δημοσίους ὑπαλλήλους».

2. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 431 τοῦ 1943 εἶναι ὅτι εἰς τὸν ὅρον «ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι πάσης κατηγορίας» περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἔκτακτοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

*Άρθρον 12.

1. Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ Β. Δ. τῆς 30 Αὐγούστου 1940 «περὶ διακαθάρσεως τῶν μὴ ἐξομωθέντων πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου» καὶ αἱ τρεῖς πρῶται παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 2585 τοῦ 1940 καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν.

Τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος βεβαιωθέντα ὡς δημόσια ἐσοδα δυνάμει τῶν καταργουμένων ὡς ἔνω διατάξεων εἰσπράττονται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τὰ δὲ καταβληθέντα ἤδη δὲν ἀναζητοῦνται.

2. Τὰ ἐν ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 31 καὶ ἐν ἄρθρῳ 62 τοῦ Δ) τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ποσὰ τῶν δραχμῶν 50 καὶ 100, τὸ ἐν ἄρθροισι 4, 5 καὶ 6 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1940 παράβολον δραχμῶν 500, τὰ ἐν ἄρθροισι 8 καὶ 10 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 παράβολα δραχμῶν 50, 500 καὶ 1.000 αὐξάνονται ἀντιστοίχως εἰς τὸ πεντηκονταπλάσιον τῶν ἀνωτέρω ποσῶν.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω αὐξήσις δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὰς κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ἐκκρεμείας αἰτήσεις.

3. Ἡ καταβολὴ τῆς κατὰ τὸ ἐδαφίον 5 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Δ) τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως κλπ.» καὶ τὸ ἐδαφίον 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Δ. 1294 τοῦ 1942 παρεχομένης ἐπὶ τρίμηνον συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀποδιδόντων συνταξιούχων δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθόμενα.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων ἐκδιδόμεναι κατὰ μῆνα ἀποφάσεις ἤθελον ὑπερβῇ τὰς χιλίας ἢ κατὰ νόμον παρεχομένη αὐταῖς ἐκάστοτε ἀποζημίωσις διπλασιάζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1944.

*Άρθρον 13.

1. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 626 τοῦ 1943 ἐφαρμόζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1944 καὶ διὰ τοὺς λαμβάνοντας ὡς πολιτικὴν ἢ προσωπικὴν σύνταξιν τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς ἐνεργείας, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένης παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δι' ἐκαστὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν Ὑπουργοῦ.

2. Τὸ ἐδαφίον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 626 τοῦ 1943 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ λειτουργοῦντα συνεργεῖα.

3. Ἡ διὰ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 626 τοῦ 1943 προβλεπομένη εἰδικὴ πίστωσις διὰ δαπάνας προμηθείας γραφικῆς ὕλης ἐπίπλων καὶ σκευῶν τῆς Διευθύνσεως Συντάξεων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀναγράφεται ἐτησίως εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, δυνάμει ν' ἀναπληρωτῶν δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

4. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον γραφικῆς ὕλης περιλαμβάνονται καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τὰ ἀπονομαζόμενά ἐν ἄρθρῳ μόνῳ τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐξόδων γραφικῆς ὕλης κλπ.».

"Αρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου, συντακτικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου, ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως δρίζεται ἀνωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΔΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

NOMOS ὑπ' ἀριθ. 1242

«Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 2682]1940 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας τῶν ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων» ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Νομ. 4]τος ὑπ' ἀριθ. 829]1941»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον μόνον

Τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 2682]1940 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας τῶν ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων» ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 829]1941 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: Δικαίωμα εἰς λήψιν ἐφ' ἀπαξ βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου ἔχουσιν :

α) Οἱ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ πρώτου ἔτους μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένοι οἱ δικαιοῦμενοι καὶ τυγχόντες συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας περὶ αὐτοῦ διατάξεις. β) Τὰ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ πρώτου ἔτους μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιούντος ἡσφαλισμένου τὰ δικαιοῦμενα καὶ τυγχόντα συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας περὶ αὐτοῦ διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΔΟΥΒΑΡΙΣ, Ε.
ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

NOMOS ὑπ' ἀριθ. 1243

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1943 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπορῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1943 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπορῶν ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀποκαλουμένου ἐν τοῖς ἐφεξῆς «τὸ Δημόσιον» ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ἐκτορος Τσιρονίκοι καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπορῶν, ἀποκαλουμένου ἐν τοῖς ἐφεξῆς «τὸ Ταμεῖον» ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Κωνστ. Σταματοπούλου Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ νομίμως ἐξουσιοδοτημένου διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης δυνάμει τῆς ἀπὸ 1)12/43 ὑπ' ἀριθ. 888 ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Προοίμιον.

Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπορῶν εὐρισκόμενον πρὸ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἠτήσατο ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν χορήγησιν αὐτῷ δανείου οὗ τὸ προῖον θὰ διατεθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδρωῶν τοῦ προσωποῦ τοῦ Ταμείου καὶ τῶν συντάξεων τῶν ἡσφαλισμένων καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν Ἐπιστροφὴν αὐτῷ τοῦ κεφαλαίου τοῦ αἰτουμένου δανείου καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου, τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον ἐκχωρεῖ εἰς τὸ Δημόσιον τὸ 1)2 τῆς ἐκ συνδρομῶν τῶν ἡσφαλισμένων προσόδου του.

Ἐχοντα ὑπ' ὄψει τ' ἀνωτέρω, τὰ συμβαλλόμενα μέρη συμφωνοῦσι τὰ ἐπόμενα :

"Αρθρον 1.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον δάνειον ποσῶ ἐκάστῳ πεντήκοντα εκατομμυρίων (150.000.000) δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ πρὸς 2 ο)ο εἰτησίως.

"Αρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κεφαλαίου, τοῦ δανείου εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῷ τοῦ ὡς ἄνω συμφωνημένου τόκου τὸ Ταμεῖον συμφωνεῖ ὅπως τὸ 1)2 τῶν ἐσδῶν αὐτοῦ τῶν προσερχομένων ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν ἡσφαλισμένων διατίθεται ὁλόκληρον διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ δανείου καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου αὐτοῦ.

Ἡ διάθεσις τοῦ ἀνωτέρω ποσοστοῦ θ' ἀρχίσῃ διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν ἣτις θὰ πραγματοποιηθῇ ἀπὸ 1)1)1944 ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀνάγεται.

"Αρθρον 2.

Ἡ καταβολὴ τοῦ προῖοντος τοῦ δανείου γενήσεται ἀτελῶς καὶ ἄμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ πληρωμὴ εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ ὡς ἄνω συμφωνημένου τόκου γενήσεται τὴν 2αν Ἰανουαρίου καὶ τὴν 2αν Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

"Αρθρον 4.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἐγένετ' εἰς διπλοῦν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς καὶ κυρωθῆσεται διὰ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1943.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
ΕΚΤ. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπορῶν
Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

"Αρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχαίται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἑσφ-
μερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1244

Περὶ κυρώσεως 1) τῆς ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1944 συμ-
βάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Συ-
νεταιρισμοῦ «Ἀνέργων Χημικῶν» καὶ 2) τῆς ἀπὸ 24
Ἰανουαρίου 1944 συμβάσεως μεταξὺ ἐπίσης τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ «Προμηθευτικοῦ Συνεται-
ρισμοῦ Καταστηματαρχῶν Συνοικιακῶν Κροεπωλῶν Ἀ-
θηνῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγ-
γμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλλη-
νικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Κυροῦνται ἡ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1944 σύμβασις με-
ταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ
Ἀνέργων Χημικῶν ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶσα.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 7 Ὀκ-
τωβρίου 1943 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δη-
μοσίου καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀνέργων Χημικῶν».

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐκπροσωπου-
μένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἐκτορος Τσιρονίκου, Ὑπουργοῦ τῶν
Οἰκονομικῶν, ἐφεξῆς ἀποκαλουμένου «ἡ Κυβέρνησις» ἀφ'
ἐνὸς καὶ τοῦ κ. Δ. Φωτιάδου, Ἀντιπροέδρου τοῦ προανα-
φερομένου Συνεταιρισμοῦ ἀποκαλουμένου ἐφεξῆς «ὁ Συ-
νεταιρισμὸς» δεόντως ἐξουσιοδοτουμένου, ἀφ' ἑτέρου, συ-
νεφωνήθησαν τὰ κάτωθι.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐχορήγησεν εἰς τὸν Συνε-
ταιρισμὸν δυνάμει τῆς ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1943 συμβά-
σεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ κυρωθείσης
δυνάμει τοῦ 813(1943) νόμου, δάνειον 100.000.000 δραχ-
μῶν διὰ τὴν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν διὰ τὴν ἰδρυσιν ἐπιχει-
ρήσεως ποτοποιίας καὶ σαπωνοποιίας.

Ἡ δὲ αὐτὸς συνεταιρισμὸς αἰτεῖται νέον δάνειον ἐκ
δρχ. ἑπτακοσίων πενήκοντα ἑκατομμυρίων, ἀναφέρων
ὅτι παρὰ τὴν σμικρότητα τοῦ ποσοῦ κατάρθωσεν ἐν τού-
τοις μὲ τὸ προϊόν τοῦ ἤδη χορηγηθέντος δανείου ἐξ ἑκα-
τὸν ἑκατομμυρίων δρχ. νὰ παραγάγῃ 3.000 δκ. ἀγνὸν
σάπωνα καὶ πώλησιν αὐτὸν ἀποκλειστικῶς εἰς Συνεται-
ρισμοὺς Δημοσίων Ὑπαλλήλων εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς
εὐθύνάς.

Δεδομένου ὅτι παρέχεται πᾶσα δυνατὴ ὑπὲρ τοῦ δα-
νειστοῦ Δημοσίου ἀσφάλεια ἐτέρωθεν ὅτι ἀναγνωρίζεται
ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ πρακτικὴ ὠφέλεια ἐκ τῆς ζητουμένης ἐν-
σχύσεως, τὰ συμβαλλόμενα μέρη συμφωνοῦσι τ' ἀκόλουθα.

"Αρθρον 1.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν
δάνειον ἐκ δρχ. πεντακοσίων ἑκατομμυρίων (500.000.000).
Εἰς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων ἑκατομμυρίων συμψηφί-
ζεται τὸ καταβληθὲν ἤδη δυνάμει τῆς ἀπὸ 7ης Ὀκτω-
βρίου 1943 συμβάσεως ποσὸν 400.000.000 δραχμῶν.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῶν 100.000.000 θὰ γίνῃ
διὰ καταθέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἐφ' ἀπαξ εἰς τὴν Τρά-
πεζαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἡ εἰσπράξις δὲ αὐτοῦ ἐνεργηθήσεται ἀτελῶς.

"Αρθρον 2.

Τὸ προϊόν τοῦ δανείου χρησιμοποιοῦνται ἀποκλει-
στικῶς διὰ τὴν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν, διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ
λειτουργίαν ἐπιχειρήσεως ποτοποιίας καὶ σαπωνοποιίας,
ὡς καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν πάσης συναφοῦς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦτον δαπάνης.

Ὁ ἐλεγχὸς τούτου ἀντιτίθεται εἰς τὸν συμφώνως πρὸς
τὸ παρακτινὸν ἄρθρον 5 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀντι-
πρόσωπον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 3.

Τὸ δάνειον ἐπιβαρύνεται μὲ τόκον 5 ο)ο ἐτησίως ἀρ-
χόμενον διὰ τὸ μὲν ποσὸν τῶν 100.000.000 ἀπὸ τῆς 14
Ὀκτωβρίου 1943, διὰ δὲ τὸ ποσὸν τῶν 400.000.000 ἀπὸ
τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τοῦτο θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ
Συνεταιρισμοῦ καὶ πληρωτέον καθ' ἑξαμηνίαν τὴν 30 Ἰ-
ουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ἐξόφλησις τοῦ δανείου συντελεσθήσεται τμηματικῶς
καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς διαθέσεως ἐκάστοτε ποσοῦ
ἴσου πρὸς τὸ 5 ο)ο τῶν ἀκαθάριστων εἰσπράξεων τοῦ
Συνεταιρισμοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῆς ἀνω-
τέρω ἐπιχειρήσεως. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Συ-
νεταιρισμοῦ ἡ διακοπὴ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ποτοποιίας
καὶ σαπωνοποιίας χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἔχῃ συντελεσθῇ
ἡ ὁλοσχερὴς ἀπόσβεσις τοῦ δανείου, ὁ Συνεταιρισμὸς
ὕποχρεοῦται εἰς τὴν ἀμείσση, μετὰ τῶν τυχόν ὀφειλομένων
τόκων, ἐξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου, ὑποχρεώ-
μενος νὰ ἐκποιήσῃ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώ-
σεως τὸν ταύτης πᾶν περιουσιακὸν στοιχεῖον προεῶν ἐκ
τῆς χρησιμοποιοῦσεως τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου.

Τὰ ἔνεκα τῆς διαλύσεως ἡ διακοπὴ τῆς ἐπιχειρή-
σεως ποτοποιίας καὶ σαπωνοποιίας ἐκποιούμενα περιου-
σιακὰ στοιχεῖα θὰ ἐκποιηθῶσι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐν-
ἄρθρω 5 τῆς παρούσης ἀναφερομένου κρατικοῦ ὑπαλλή-
λου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. Ἐκ τοῦ πραγματο-
ποιουμένου δὲ τιμήματός θὰ παρακρατηθῇ ὑπὲρ τοῦ Δη-
μοσίου πᾶν ποσὸν ὀφειλόμενον ἐκ κεφαλαίου καὶ δεδου-
λευμένων τόκων, τὸ δὲ τυχὸν ἐκπλέονισμα θέλει κατατεθῇ
διὰ λογαριασμὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Ἐν περιπτώσει δὲ
διαλύσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ πᾶν ὑπόλοιπον μετὰ τὴν
ἐξόφλησιν τοῦ δανείου καὶ τῶν τόκων διατίθεται συμφώ-
νως πρὸς τὸ καταστατικόν.

"Αρθρον 4.

Τὸ ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων παρα-
κρατούμενον ποσοστὸν 5 ο)ο θὰ κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Συ-
νεταιρισμοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Τρά-
πεζαν τῆς Ἑλλάδος μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

"Αρθρον 5.

Τὸν ἐλεγχὸν τῆς συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω διαθέ-
σεως τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου καὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγ-
χου τῆς διαχειρίσεως τῆς ἰδρυθησομένης ἐπιχειρήσεως,
θέλει ἐνεργεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διο-
ρισθεὶς παρὰ τῷ Δ. Συμβουλίῳ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀντι-
πρόσωπός του ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γ. Δ. Α. ἡ ὁ
διορισθὸς ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ὅστις θὰ μετέχῃ
τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ ψήφου καὶ θὰ
κέρηται τὰς ἐξουσίας καὶ τὰ δικαιώματα συμφώνως
πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1115 Ν.
Διατάγματος 1942.

"Αρθρον 6.

Τὰ προϊόντα τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀκποιούνται μόνον μετ' ἐγκρίσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ διάθεσις ἢ ἐκποίησις οἷου-δήποτε περιουσιακοῦ ἀντικειμένου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀνεῦ τῆς συμπράξεως τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 7.

Ἡ παρούσα σύμβασις συνταχθεῖσα ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου συνετάγη εἰς διπλοῦν καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1944.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Διὰ τὸν Συνεταιρισμὸν Ἀνέργων Χημικῶν

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ

Δ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

"Αρθρον 2.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1944 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ «Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Καταστηματαρχῶν Συνοικιακῶν Κρεοπωλῶν Ἀθηνῶν» ἔχουσα ὡς ἀκολούθως.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ἐκτορος Τσιρονίκου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ κ. Γ. Πειρουνάκη ἀποκαλουμένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει «τὸ Δημόσιον» καὶ τῶν Χ. Καλογήρου, Δ. Τσιγκρινού, Μ. Τατασοπούλου, Π. Σκουρῆ, Ν. Κούρτη, μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, καὶ τῶν Δ. Σωτηριάδη, Μ. Μιχαηλίδη, Ν. Καμάρη μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Καταστηματαρχῶν Συνοικιακῶν Κρεοπωλῶν Ἀθηνῶν, δεόντως ἐξουσιοδοτημένων, ἀποκαλουμένου ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει «ὁ Συνεταιρισμός».

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1943 συμβάσεως μεταξὺ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω συμβαλλομένων κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 823)43, τὸ Δημόσιον ἀποβλέπον εἰς τὴν διογέτευσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν καὶ εἰς προσιτὰς τιμὰς κρεάτων, καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκδηλωθεῖσαν διάθεσιν «τοῦ συνεταιρισμοῦ» ἤνοιξε ὑπὲρ τούτου πίστωσιν ἐκ πεντακοσίων ἐκατομμυρίων δρχ. καὶ ὁρισθέντων ταύτοχρόνως καὶ τῶν ὅρων τῆς διαχειρίσεως κῆς πιστώσεως ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ὅρων ἐφ' οὓς θὰ ἐδί-τοντο εἰς τὴν κατανάλωσιν αἱ ἀγοραζόμεναι ποσότητες κρεάτων.

Τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως, διὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν συνεστήθη, δὲν ἦτο βεβαίως ἐπάρκὲς διὰ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀνάγκων τῆς Πρωτευούσης, ἐξησφάλιζεν ἐν τούτοις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τότε τιμῶν τῶν κρεάτων, τὴν ἀγορὰν ἐκάστοτε ποσοτήτων τοιοῦτων ὥστε νὰ μὴ θεωρῶνται αὗται ὡς ἐστερημέναι περιεχομένου.

Ἦδη ὅμως ὡς ἐκ τῶν ἐπαυλυνθησασῶν ἀλματωδῶν ἀντιμῆσεων, τὸ ποσὸν τῶν 500 ἐκατομμυρίων δρχ., λαμ-

βανομένων καὶ τῶν ἐπικρατούσων συνθηκῶν χρησιμοποίησεως μεταφορικῶν μέσων, τοῦθ' ὅπερ δυσχεραίνει τὴν ταχέαν καὶ συνεχῆ χρησιμοποίησιν αὐτοῦ, καταδεικνύεται ἀσήμενον καὶ συνεπὶς ἀσήμενοι εἶναι καὶ αἱ δι' αὐτοῦ ἀγοραζόμεναι ποσότητες κρεάτων.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη διαπιστωθείσης τῆς προαναφερομένης πραγματικῆς καταστάσεως κατείδον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβολῆς αὐτῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἀκριβῶς ὡς ἀπότοκος τῶν σκοπομένων νέων ἐνεργειῶν, ἀνέκυψεν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς τῶν ὅρων καὶ τῆς ὑφισταμένης ἐνοχικῆς σχέσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Συνεταιρισμοῦ.

Διεξαχθεῖσάν σχετικῶν συνεννοήσεων τὰ συμβαλλόμενα μέρη κατέληξαν εἰς συμφωνίαν ἔχουσαν οὕτω:

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ ὑφισταμένη ἐνοχικὴ σχέση μεταξὺ Δημοσίου καὶ Συνεταιρισμοῦ μετατρέπεται εἰς σχέσιν ἐντολῆς διεπομένης ὑπὸ τῶν ὅρων τῆς παρούσης, τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐπεχόντων εὐθύναν δοσιλόγων ἐναντι τοῦ ἐνταλέως Δημοσίου.

Ὡς τοιοῦτοι δὲ ὑπόκεινται εἰς ἀπόσας τὰς εὐθύναν ἀστικὰς τε καὶ ποινικὰς τῶν δοσιλόγων δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν διαχειριζομένων χρήματα τοῦ Δημοσίου, μετὰς προσθέτους ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει.

Ἐν ἡ περιπτώσει μέλος τι ἐκ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει συμβαλλομένων (μελῶν τοῦ Δ. καὶ Ἐποπτικῶν Συμβουλίων) ἀποβῇ ἐξ οἰουδήποτε λόγου τὴν ὑφ' ἣν συνεβλήθη ιδιότητα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ τὴν ἀπὸ-λαγὴν τούτου ἐκ τῶν εὐθυνῶν τῆς παρούσης συμβάσεως τὸ (ἐκ κρατικῶν ὑπαλλήλων) Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐλέγχει τὴν διαχείρισιν τῶν συμβληθέντων καὶ γνωστοποιεῖ τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις, προϋποτιθεμένου ὅτι εὐρέθῃ αὐτῇ κλίδῃ ἔχουσα, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀπαλλάσσει τὸ περὶ οὗ πρόκειται μέλος πάσης εὐθύνης.

Ἐν περιπτώσει θανάτου δοσιλόγου μέλους τινος, ἡ αὐτὴ ἐφαρμόζεται διαδικασία ἐλέγχου. Ἡ εἰς ἐκατέρωσιν τῶν ἄνω περιπτώσεων ἐκδοθησομένη τυχὸν καταλογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῶν ὑπευθύνων.

«Τὸ Δημόσιον» θέλει θέσει εἰς τὴν διάθεσιν «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» τὸ ποσὸν τῶν δύο δισεκατομμυρίων δρχ. μὲν. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιλαμβάνεται καὶ τὸ καταβληθὲν ἤδη εἰς «τὸν Συνεταιρισμὸν» δυνάμει τῆς ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1943 συμβάσεως, ποσὸν τῶν πεντακοσίων ἐκατομμυρίων δρχ. μὲν.

Τὰ ἥδη ἐπιστραφέντα εἰς «τὸ Δημόσιον» εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἄνω συμβάσεως θὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς «τὸν Συνεταιρισμὸν».

Ἡ ἀπὸ μέρους «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» διαχείρισις τοῦ προαναφερομένου ποσοῦ θὰ ἐνεργῇται αὐτοτελῶς, κηω-ρισμένως καὶ εἰς ἰδιαίτερα λογιστικὰ βιβλία ἀπὸ τὰ ἴδια περιουσιακὰ αὐτοῦ στοιχεῖα, εἰς τρόπον ὥστε ἐν οἰαδῇ-ποτε στιγμῇ νὰ καθίσταται εὐχερὴς ὁ ἐλεγχος ταύτης.

Τὸ προαναφερόμενον ποσὸν θὰ χρησιμοποιῇται ὑπὸ «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ μεταφορὰν ἐν-ταῦθα καθ' ἐβδόμαδα τοῦλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) βιβλίων κρεάτων ἢ ἀντὶλόγου ἀριθμοῦ ζώων ἐπὶ σφαγῇ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τὴν διογέτευσιν τῶν κρεάτων διὰ τῶν κρεοπωλείων εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ διάθεσις τοῦ ἄνω ποσοῦ διὰ σκοποῦς ἑτέρας πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἡ παράβασις τῆς προηγούμενης διατάξεως τιμωρεῖται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δοσιλόγων σχετικὰς διατάξεις.

Τὰ διὰ τοῦ ἡγηθέντος ποσοῦ ἀγοραζόμενα ἐκάστοτε κρέατα ἢ ζῶα ἀνήκουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου καὶ θὰ διατίθενται πρὸς κατανάλωσιν κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐν τοῖς κατωτέρω ἀναφερομένου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἀποκαλούμενου ἐφεξῆς «τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον».

Ἡ ἐκλογή τῶν τόπων τῶν ἀγοραστέων ἐκάστοτε κρεάτων ἢ ζώων ὡς καὶ τῶν σχετικῶν ποσοτήτων ἐνεργεῖται ὑπὸ «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» μετὰ προηγουμένην πάντοτε συνεννόησιν μετὰ «τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου».

«Τὸ Δημόσιον» δικαιούται ὅπως ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀνακαλῇ τὴν ἐντολὴν καὶ ν' ἀξιοῖ ἀπὸ «τῶν συνεταιρισμῶν» τὴν ἀπόδοσιν λισμοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ τυχόν εἰς χεῖρας «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» κρέατα ἢ ζῶα παραδίδονται αὐτοῖς εἰς «τὸ Δημόσιον».

Ἀφ' ἐκείνου νοεῖται ὅτι τὰ ἐν λόγῳ εἶδη δέον νὰ δικαιολογῶσι πλήρως τὰ ἐλλείποντα μετρητά. Πρὸς τοῦτο θ' ἀναγνωρίζονται ὑπὲρ τοῦ δοσιλόγου συνεταιρισμοῦ τὸ κόστος ἀγορᾶς, πάντα τὰ συμπαρομαρτούμενα ἐξοδα πλέον τῆς ἐν τοῖς κατωτέρω ὀριζομένης ὑπὲρ «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» προμηθείας 10 ο/ο.

Ὁ ἐλεγχος τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡς καὶ ἐν οἰκότητε ἄλλῃ στιγμῇ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἀσκεῖται ὑπὸ «τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου». Ὁ Συνεταιρισμὸς προτιθέμενος νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἀγορὰν κρεάτων ἢ ζώων θὰ προμηθεύηται προηγουμένως ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ τὰς ἀναγκαίαις πρὸς τοῦτο ἀδείας ἐν αἷς θὰ ἀναφέρονται τὰ κέντρα τῆς ἀγορᾶς, τὰ ὑπὸ ἀγορὰν εἶδη, αἱ ἀντίστοχοι ποσότητες ἐπὶ πλέον δὲ ὁ ἀριθμὸς τοῦ νόμου δι' οὗ θέλει κυρωθῇ ἡ παροῦσα σύμβασις.

Αὐτονόητον ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἀδειαι θὰ ζητῶνται ὅπου εἶναι ἐπιβεβλημένοι αὗται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ.

Τὰ ἀγοραζόμενα κρέατα ἢ ζῶα θὰ μεταφέρονται εἰς Ἀθήνας πρὸς ἄμεσον διάθεσιν. Ἡ εἰς τὴν κατανάλωσιν διάθεσις τῶν εἰδῶν θὰ γίνηται κατὰ τὰς ὑποδείξεις «τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου». Ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς διαθέσεως θὰ γίνηται ἀπὸ κοινῶν μεταξὺ «Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου» καὶ «Συνεταιρισμοῦ». Ἡ τιμὴ αὕτη θὰ περιλαμβάνῃ τὸ κόστος ἀγορᾶς, ἀμοιβὴν καὶ ἐξοδα ἀντιπροσώπων, τὰ πραγματοποιηθέντα γενικῶς ἐξοδα μέχρις ἀφίξεως τῶν ζώων ἢ κρεάτων ἐνταῦθα, δαπάνας ἀσφαλίσεως ὅπου εἶναι ἀναπόφευκτοι αὗται κατὰ τὴν κρίσιν «τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου».

Εἰς πάντα ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτων θὰ προστίθεται 10 ο/ο ὡς προμήθεια «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» προοριζομένη νὰ καλύψῃ ἄνευ λογοδοσίας τούτου πάντα τὰ ἐξοδα (ἐνοίκια, μισθὸς ὑπαλλήλων, κλπ.) καὶ τὸ κέρδος «τοῦ συνεταιρισμοῦ».

Θὰ προστίθεται ἐπίσης 1)4 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἐφ' οὗ καὶ τὸ 10 ο/ο ποσοῦ οὗ τὸ προϊόν θὰ κατατίθεται ἄμεσως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἴδιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου λογαριασμόν, προοριζόμενον νὰ καλύψῃ τὰς ἐν γένει δαπάνας τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται κεφαλαίων, ἀποζημιώσεις μελῶν «τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου», κλπ.

Ἡ κρίσις περὶ τοῦ ἂν ἐξοδὸν τι ὑπαρχούσης ἀμφισβήτησεως περιλαμβάνεται εἰς τὸ 10 ο/ο ἢ βαρύνῃ τὸ προϊόν τῶν δύο δισεκατομμυρίων ἀνήκει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ τελικὴ καὶ ὀριστικὴ κρίσις ἐπὶ διαφωνίας μεταξὺ «Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου» καὶ «Συνεταιρισμοῦ» ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἐκκαθαριζομένων τῶν λισμῶν εἴτε ἐκ λόγων τάξεως, εἴτε λόγῳ ἀνακλήσεως τῆς ἐντολῆς εἴτε ἐξ ἄλλου λόγου, διαπιστωθῇ περίσσευμα ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν δύο δισεκατομμυρίων, τοῦτο ἀνήκει εἰς «τὸ Δημόσιον».

Ζημίαι λόγῳ ὑποτιμῆσεως τῶν κρεάτων ἐξ ἀνωτέρας

βίας βαρύνουν «τὸ Δημόσιον». Ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας κρίσις ἀνήκει εἰς «τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον».

Καθ' ἃ καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρεται ἡ ὅλη διαχείρισις τῶν δύο δισεκατομμυρίων τελεῖ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον «τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου».

«Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον» συγκροτεῖται ἀπὸ ἑξ ἀνωτέρων κρατικῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ ἐπίσης δημοσίου ὑπαλλήλου, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ ἀποφάσεις «τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου» λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν.

«Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον» σκοπὸν, ἀρμοδιότητα καὶ ἐξουσίαν ἔχει παρεκτός τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀναφερομένων περιπτώσεων νὰ ὑποκαθιστᾷ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ἐξουσίας ὡς ἐντολέως, καὶ ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς διὰ τῆς παρούσης δημιουργουμένας σχέσεις, ἐξαίρεσις τῆς περιπτώσεως ἀνακλήσεως τῆς ἐντολῆς ἣτις ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Τέλος συμφωνεῖται ὅτι «ὁ Συνεταιρισμὸς» ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει ἀπάντων τῶν ὅρων τῆς παρούσης ἀναδεχθῇ ἐντολὴν καὶ καταστῇ δοσιλόγος καὶ διὰ ποσὸν πέραν τῶν δύο δισεκατομμυρίων ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελεν ἀποφασίσαι τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου.

Ὁμοίως τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς ὡς καὶ κρατήσεων ὑπὲρ οἰωνδήποτε τρίτων ἀπολαμβάνουσιν ἡ εἰς τὸν «Συνεταιρισμὸν» καταβολὴ τῶν δύο δισεκατομμυρίων ἢ καὶ παντὸς ἄλλου ποσοῦ οὕτινος ἤθελε τυχόν ἀποφασισθῇ ἡ καταβολή, τὰ πάσης φύσεως δικαιολογητικὰ διαχειρίσεως τῶν ἐν λόγῳ ποσῶν κλπ.

Τὰ ὑπὸ «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης εἰσαγόμενα κρέατα ἢ ζῶα ἀπαλλάσσονται παντὸς παρακρατήματος, ὡς ἐπίσης καὶ παντὸς ἐν γένει δημοσίου ἢ δημοτικοῦ φόρου, δικαιωμάτων σφαγῆς. Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐπὶ τῆς σφαγῆς, κλπ.

Ὁμοίως ἀπαλλάσσεται «ὁ Συνεταιρισμὸς» διὰ τὰς εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐργασίας αὐτοῦ ἐκ παντὸς φόρου ὡς καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ ἐκτάκτων κερδῶν.

Ἡ παρούσα σύμβασις συνταχθεῖσα ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐξ ὧν τὸ ἐν ἀντίτυπον παρεδόθη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου «τοῦ Συνεταιρισμοῦ» καὶ θέλει ἐφαρμοσθῇ ἅμα τῇ διὰ νόμου κυρώσει τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1944

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ

Γ. ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ

Διὰ τὸν Συνεταιρισμὸν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Χ. Καλογήρου, Δ. Τσιγκρίνος, Μ. Τατασόπουλος, Π. Σκουρής, Ν. Κούρτης.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον

Σ. Σωτηριάδης, Μ. Μιχαηλίδης, Ν. Καμάρης

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν γένει δαπάναι λειτουργίας τοῦ ἐν τῇ κυρουμένῃ συμβάσει προβλεπομένου «Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου», ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς βάρος τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς συμβάσεως προσερχομένου ἐσόδου 1)4 ο/ο συμφώνως πρὸς

ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς κατ' ἀποκοπὴν πληρωμῆς ἐξόδων κινήσεως καθοριστέων δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1944

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

«Περὶ μετατροπῆς τῆς ἐν Πάτραις ἀνδρῶς Ἱερᾶς Μονῆς Μαρτίτης εἰς γυναικεῖαν τοιαύτην».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Α. Ν. 2170/1940, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ Νόμου 671/1943, τὴν ἀπὸ 5-11-43 πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1089 ὁμοίαν τοιαύτην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀποφασίζομεν

Μετατρέπομεν τὴν ἐν Πάτραις ἀνδρῶν Ἱερὰν Μονὴν Μαρτίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν εἰς γυναικεῖαν τοιαύτην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1944

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Θεσηκευμάτων καὶ Ἑθν. Παιδείας Ὑπουργὸς
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ